

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1520/2018
23.01.2019 године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милорада Вучковића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Крагујевцу 13К-915/17 од 15.09.2017. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 288/18 од 15.05.2018. године, у седници већа одржаној дана 23.01.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милорада Вучковића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Крагујевцу 13К-915/17 од 15.09.2017. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 288/18 од 15.05.2018. године.

Образложење

Основни суд у Крагујевцу се решењем 13К-915/17 од 15.09.2017. године огласио стварно ненадлежним за вођење кривичног поступка и доношење одлуке у предмету окривљеног АА због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ и др, а по оптужници Основног јавног тужиоца у Крагујевцу Кт.973/13 од 04.07.2013. године, те је одредио да се по правноснажности решења списи предмета доставе Вишем суду у Крагујевцу као стварно и месно надлежном суду на даље поступање.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 288/18 од 15.05.2018. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Милорада Вучковића изјављена против решења Основног суда у Крагујевцу 13К-915/17 од 15.09.2017. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Милорад Вучковић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 5. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд уважи поднети захтев, те укине побијана решења

Основног суда у Крагујевцу 13К-915/17 од 15.09.2017. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 288/18 од 15.05.2018. године и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да су испуњени услови за одбачај захтева, јер је исти поднет због повреде закона која није од значаја за правилну или уједначену примену права.

Наиме, одредбом члана 486. став 2. ЗКП прописано је да о захтеву за заштиту законитости који је поднет због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1.), Врховни касациони суд одлучује само ако сматра да је реч о питању од значаја за правилну или уједначену примену права.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 4) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости, ако је поднет због повреде закона која није од значаја за правилну или уједначену примену права (члан 486. став 2. ЗКП).

Бранилац окривљеног указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 5. КЗ, у поднетом захтеву истиче да је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити, односно да није правилно примењена одредба члана 5. КЗ која се односи на питање временског важења кривичног законодавства, јер је као критеријум за стварну надлежност Вишег суда у Крагујевцу у побијаним решењима погрешно узета запрећена казна предвиђена измењеним Кривичним закоником који у конкретном случају није блажи за окривљеног, већ је строжији, обзиром да за предметно кривично дело из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ које се окривљеном ставља на терет прописује казну затвора од 2 до 12 година, док је Кривичним закоником који је важио у време извршења кривичног дела прописана као запрећена казна затвора до 10 година, због чега се по ставу браниоца овај закон као блажи по окривљеног једино може и применити.

Међутим, имајући у виду напред цитирану одредбу члана 486. став 2. ЗКП, те имајући у виду да се Врховни касациони суд о истоветном правном питању већ изјаснио у својим ранијим одлукама Кзз 847/2017 од 13.09.2017. године и Кс 5/2014 од 04.06.2014. године (које одлуке су доступне лицима која за то имају правни интерес и значајне су за уједначену примену права), налазећи да је питање стварне надлежности суда, које је организационе и процесноправне природе и утврђује се према запрећеној казни прописаној Кривичним закоником у време испитивања стварне надлежности, независно од питања који ће кривични закон бити примењен на учиниоца кривичног дела, а да ће оцену који се кривични закон као блажи, у смислу одредбе члана 5. КЗ (одредба материјалноправне природе), има применити на окривљеног и то да ли закон који је важио у време извршења кривичног дела или неки од касније донетих закона, дати стварно надлежан суд који поступа у конкретној кривичној ствари. Стога, изнета повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 5. КЗ, на коју се указује у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милорада

Вучковића, није од значаја за правилну или уједначену примену права, те није потребно поновно одлучивање о истом правном питању.

Из напред изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 4) у вези члана 486. став 2. ЗКП одлучио као у изреци овога решења.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.